

kosteloos een diabetes-patiënt behandelt, mijn medewerking vraagt, ben ik bereid tegen groothandelaarsprijs, desnoods daar beneden en zonder administratiekosten, aan zijn patiënt insuline te verstrekken en ditzelfde zullen verschillende apothekers, met mij bereid zijn te doen. Maar moet daarom de gegoede patiënt niet even goed den arts als den apotheker toekennen, wat deze naar billijkheid in rekening brengt?

Laat de nieuwe vereeniging haar programma van actie veranderen, trachten contribuanten te krijgen, die het mogelijk maken, dat ook de ziekenfonds-patiënt door haar steun insuline kan bekomen, laat zij trachten de meer gegoeden (diabetes is immers een ziekte der rijken?) aan te sporen iets af te zonderen voor hun lotgenooten, die minder met aardse goederen bedeed zijn. Dan zullen de edele motieven, die haar oprichters zeker bezielde hebben, tot een betere uitkomst voeren.

's-Gravenhage, 7 Maart 1924.

J. J. HOFMAN, *apotheker*.

GALTON'S OPVATTING OVER „EUGENETICA”.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van J. LOBSTEIN in het vorige nummer bldz. 1072 het volgende:

Rasveredeling heeft ook GALTON slechts als verwijderd einddoel voor oog gestaan. In zijn *Essays* heeft hij echter de volgende definitie van het door hem ingevoerde woord als studievak gegeven: „Eugenics is the science which deals with all influences that improve the inborn qualities of a race; also with those that develop them to the utmost advantage”. En bij de opening van het door hem gestichte laboratorium verklaart hij eugenetica als: „The study of agencies under social control that may improve or impair the racial qualities of further generations either physically or mentally.” GALTON heeft dus zonder twijfel voorloopig de studie van de erfelijkheidsverschijnselen bij den mensch op het oog gehad; wat ook uit zijn eigen wijze van onderzoek en uit die van het GALTON-laboratorium blijkt.

De naam *eugenes* wordt thans in denzelfden zin opgevat door vele zijner navolgers in verschillende landen. De internationale eugenetische commissie stelt haar programma in denzelfden geest; op het laatste congres te New-York in 1921 was het karakter der meeste voordrachten doordrongen van hetzelfde beginsel.

Het komt mij derhalve voor, dat er geen bezwaar is, ook in ons land dien naam te gebruiken en dat het zelfs gewenscht is bij het publiek den naam in dezen zin ingang te doen vinden en gelijktijdig, waar wij kunnen, verkeerde voorstellingen omtrent ons streven te weerleggen. Door GALTON'S definitie heeft de *eugenes* een bepaalden stempel gekregen. En wanneer men het letterlijk vertaalt, blijkt het toch een vrij onschuldig woord. „Goed geboren te zijn” is ons aller wensch.

Dit neemt niet weg, dat ik het volkomen met LOBSTEIN eens ben, dat een eventueel op te richten Centraal Bureau voorloopig eenvoudig „Bureau voor erfelijkheids-onderzoek bij den mensch” moet heeten, omdat het niets anders beoogt. In dien richting liggen ook onze plannen.

Zonder twijfel zal het gewenscht zijn de door minister DE VISSER geïnstalleerde wetenschappelijke commissie voor advies enz. op het belang van zulk een centrale instelling opmerkzaam te maken. Juist daarvoor is het ook zeer geschikt, dat er dezer dagen besloten is tot een volkomen samenwerking der bestaande organisaties, die zich hier met erfelijkheidsonderzoek bij den mensch bezighouden. Ik dank LOBSTEIN zeer, dat hij de aandacht op bovengenoemde commissie vestigde. Geneeskundigen, die belangstelling en werkkraft geven, hebben wij tot verwezenlijking onzer plannen noodig.

Utrecht, 10 Maart 1924.

M. A. VAN HERWERDEN.

MORS TACITURNA DOCET.

Moet uit den laatsten zin van het onder dezen titel in het *Tijdschrift* van 8 Maart (bldz. 1079) voorkomende bericht worden opgemaakt, dat de berichtgever, evenals de Pruisische overheid, het groote aantal lijkopeningen overbodig vindt? Zoo ja, dan vergeve men een jeugdig collega, dat hij zich gedrongen voelt enkele argumenten tegen deze strekking aan te voeren.